HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

עד כמה עד פרסה: רבי יהודה אומר משדה האילן כדרכו ומשדה הלבן שלא כדרכו: תנו רבנן א כיצד כדרכו חופר גומא ותולה בה מצודה כיצד שלא כדרכו נועץ שפוד ומכה בקורדום (א) ומרדה האדמה מתחתיה תניא (ב) (ר"ש בן אלעזר) אומר ב כשאמרו משדה לבן שלא כדרכו לא אמרו אלא בשדה לבן הסמוכה לעיר אבל בשדה לבן הסמוכה לשדה האילן אפילו כדרכו שמא יצאו משדה הלבן ויחריבו את האילנות: ומקרין את הפירצה במועד: כיצד מקרין רב יוסף אמר (ג) ג בהוצא ודפנא במתניתא תנא ד צר בצרור ואינו טח בטיט אמר רב חסדא לא שנו אלא כותל הגינה אבל ה כותל החצר בונה כדרכו לימא מסייע ליה (ד) ו כותל (ה) הגוחה לרשות הרבים סותר ובונה כדרכו מפני הסכנה התם כדקתני טעמא מפני הסכנה ואיכא דאמרי תא שמע כותל הגוחה לרה"ר סותר ובונה כדרכו מפני הסכנה מפני הסכנה אין שלא מפני הסכנה לא לימא תיהוי תיובתיה דרב חסדא אמר לך רב חסדא התם סותר ובונה הכא בונה ולא סותר התם נמי ליסתור ולא ליבני א"כ מימנע ולא סותר אמר רב אשי מתניתין נמי דיקא דקתני ובשביעית בונה כדרכו דהיכא אילימא דחצר צריכא למימר אלא לאו דגינה ואע"ג דמיחזי כמאן דעביד נטירותא לפירי שמע מינה:

מתני' ר' מאיר אומר רואין את הנגעים (ו) (בתחילה) להקל אבל לא להחמיר ז וחכמים אומרים לא להקל ולא להחמיר:

גמ' תניא רבי מאיר אומר (ז) רואין את הנגעים להקל אבל לא להחמיר רבי יוסי אומר לא להקל ולא להחמיר שאם אתה נזקק לו להקל נזקק לו אף להחמיר אמר רבי נראין דברי רבי מאיר במוסגר ודברי רבי יוסי במוחלט אמר רבא בטהור כ"ע לא פליגי דלא חזו ליה [א] בהסגר ראשון דכ"ע לא פליגי דחזי ליה כי פליגי

בהסגר

עד כמה. מרוחקין הני תרי חורי נמלים דכי איכא נהרא בינייהו וליכא גישרא דאין מכירין הני בחורי דהני: **עד פרסה.** אי ליכא פרסה בינייהו אע"ג דאיכא נהרא וליכא מעבר מכירין הני בחורי דהני: **נועץ שפוד.** במקום שהן מלוין ומרדה האדמה וממעך אותן: **הולא.** (א) ענפי דקל דתמרים: **דפנא.** ביי"ר וקעבד גדר מדפנא ומגדל אותה מהולי הדקל: **צר בצרור.** מניח אבנים זה על גב זה: **אמר רב חסדא לא שנו.** דקאמר מתני' מקרין אבל אינו בונה כדרכו: **בכותל גינה.** דליכא פסידא יתירא אי עיילי בה אינשי: **אבל בכותל חצר בונה כדרכו.** דאיכא פסידא יתירא אי עיילי בה גנבי וגנבי ממוניה: **גוחה.** שוחה ונטוי: **סותר ובונה כדרכו.** דהיינו כותל חצר מסייע ליה לרב חסדא: **מפני הסכנה.** שלא תפול על הולכי ברשות הרבים: **שלא מפני הסכנה לא.** קשיא לרב חסדא דאמר בכותל חצר בונה כדרכו אע"פ דליכא סכנה: **תריץ.** לא קשיא לרב חסדא דהא דקתני במקום סכנה היינו דסתר לה כשגוחה ובונה לה שפיר: **הכא.** דקאמר רב חסדא שלא במקום סכנה בונה כדרכו כשהיא סתורה קודם לכן אבל לא סתר לה במועד: **התם.** במקום סכנה לסתור משום דאיכא סכנה ולא ליבני דבבנין ליכא סכנה: **א"כ.** דלא בני: **ממנעי ולא סתרי.** והוי סכנה: **מתניתין נמי דיקא.** כרב חסדא דגינה אינו בונה במועד כדרכו: **אלא לאו בגינה.** ובשביעית בונה כדרכו אבל במועד אינו בונה כדרכו: **מתני' רואין את הנגעים להקל.** כלומר רואה הכהן נגע לרעת במועד לטהר: **לא להחמיר.** שאם רואה הכהן שהוא טמא אינו אומר כלום שאם מטמאו נמצא מצערו במועד ורחמנא אמר (דברים טז) ושמחת בחגך: **גמ' שאם אתה נזקק לו להקל אתה נזקק לו להחמיר.** כלומר מאחר שרואהו הכהן אומר בין הוא טמא בין הוא טהור: **א"ר נראין לי דברי ר' מאיר במוסגר.** שרואין ודברי רבי יוסי במוחלט: **בהסגר ראשון.** שאם מטהר ליה משמח ליה אי לא מטהר ליה לא מטמא ליה יותר מדמעיקרא אלא מסגר ליה פעם שניה:

בהסגר

עד כמה עד פרסה. דאין מכירין זה את זה ביותר מפרסה אפי' בלא נהר א"נ ה"פ כשיש נהר מתי קרויין מכירין עד פרסה אבל ביותר מיקרי אין מכירין ודוקא דאיכא נהר: **תניא ר"ש בן אלעזר אומר.** לא ידענא מה הוא אם הוא תנא שלישי או שמא מילתיה דת"ק מפרש או שמא י"ל דרבי יהודה מודה בשדה לבן הסמוכה לשדה האילן וחכמים מיירי בשדה הסמוכה לבית השלחין לא בשדה הסמוכה לבית האילן ונראה לי דגרסינן הכי באיזה שדה לבן מתירין חכמים ויש ספרים שכתוב בהן כשאמרו בשדה לבן שלא כדרכו לא אמרו אלא בשדה לבן הסמוכה לעיר וקאי על דברי רבי יהודה כו': **אמר רב אשי מתניתין נמי דיקא.** פסק בתוס' דהר"ר פרץ דהלכתא הכי דכותל חצר מותר לבנותו ופירש דהיינו דוקא במקום סמוך לרה"ר שיש לו לחוש לגנבים אבל בין חצר לחצר ומשום בני חצר אסור לבנותו כדרכו: **אמר רבי נראין דברי ר"מ במוסגר.** מה שפירש בקונטרס דמוסגר אסור בתשמיש המטה לא נדע מנין לו דהא תנן בפרק קמא דמגילה (ד' ח:) אין בין מוסגר למוחלט אלא פריעה ופרימה משמע דלענין תשמיש המטה שוין דלמאן דאמר מוחלט מותר כל שכן דמוסגר מותר ולמ"ד דמוחלט אסור ה"ה מוסגר אסור דהא מוחלט מאי טעמא דאסור משום דאיכא ק"ו לימי חלוטו כדאמרינן בשמעתין והכי נמי ק"ו לימי הסגירו וגמרינן ימי הסגר מימי ספרו ואי משום דאין טעון פריעה ופרימה בימי ספרו נמי אין טעון פריעה ופרימה והא דקאמר התם בגמרא הא לענין שילוח טומאה זה וזה שוין ה"ה לענין תשמיש המטה הן שוין אלא לא פסיק ליה לאיסור או להיתר וגם מה שפירש בקונט' דמוסגר אינו משתלח חוץ לג' מחנות מזה חזר בו דהא בפרק קמא דמגילה (ד' ח:) קאמר הא לענין שילוח זה וזה שוין ולפי זה קשה מאי שייך צוותא דאשתו וצוותא דעלמא במוסגר ובמוחלט בשלמא צוותא דעלמא יש ליישב שהוא ° צריך פריעה ופרימה כשהוא מוחלט וטמא טמא יקרא ופורש מבני אדם בימי חלוטו יותר מבימי הסגירו אבל לתשמיש שניהן שוין ע"כ נראה דהא דקאמר מר סבר צוותא דעלמא ניחא ליה ומר סבר צוותא דאשתו עדיף אמוחלט קאי וה"פ נראין דברי ר' מאיר במוחלט דרואין דאי מטמא ליה תחילה נמי טמא הוה ואי מטהר ליה מאי אפסדיה לצוותא דאשתו אינו חושש לצוותא דעלמא עדיפא ליה ונראין דברי ר' יוסי במוסגר דמטמא ליה ופסיד צוותא דעלמא שיהיה טעון פריעה ופרימה וטמא טמא יקרא וצריך לפרוש מבני אדם וגם יפסיד שילטער שעד עתה היה מצפה להיות טהור ואין מצפה עתה ליטהר ותנא אחרינא סבר צוותא דאשתו ניחא ליה והכי פירושו נראין דברי ר' מאיר במוסגר דאי מטמא ליה לא יפסיד דשניהן מוסגר ומוחלט דינם שוה חוץ מפריעה ופרימה ובהן הפסד אינו חושש אפי' קרינא ליה הפסד צוותא דעלמא כדפי' אינו חושש אלא אצוותא דאשתו אבל מוחלט אין רואין דאי מטהר ליה יפסיד צוותא דאשתו דקסבר צוותא דאשתו עדיפא ליה מצוותא דעלמא וקצת ק"ל מהו נראין דברי ר"מ הא לית ליה לרבי מאיר כלל דהכהן מחויב לומר ואי בעי שתיק ור' (ב) קסבר דלעולם כהן אינו רשאי לשתוק כלל ולדברי ר' לא תמצא בשום אחד רואין להקל ולא להחמיר דאינו רשאי לשתוק כלל והכי הוה ליה למימר נראין דברי ר' יוסי כו' ואין נראין דברי ר' יוסי כו' והכי איתא בשמעתין דטיפת חלב (חולין ד' קט.): **בהסגר ראשון כולי עלמא לא פליגי.** מה שפירש בקונטרס בסוף הסגר ראשון ומשום הכי רואין אי טהור שפיר ואי עומד בעיניו תחילה נמי בבית הכלה היה עומד וקשה דלמא פשה הנגע ויהיה טמא מוחלט והכי משמע בנגעים פ"א דארבע מראות הללו מצטרפין זה עם זה לפטור את העומד סוף שבוע שני להחליט את שנולד בו מחיה או שער לבן בתחילה בסוף שבוע ראשון או בסוף שני לאחר הפטור להחליט את שנולד בו פיסיון בסוף שבוע ראשון או בסוף שבוע שני ויש לפרש בהסגר ראשון כ"ע לא פליגי דחזי ליה הוי הטעם משום דלטהרו או לטמאו לא שייך למדרש עד שעה שצריך לטמאותו דהיינו בסוף הסגר שני אבל בסוף הסגר ראשון ראוי הוא להסגיר עוד ולא יטמאהו וכל זה דוחק לכך נראה דדברי רבינו יצחק בהסגר ראשון היינו תחילת הסגר ראשון שיכול (ג) לשמח בהן דהא לא שייך לטהרו או לטמאו בהסגר שני שמא אינו יכול לשתוק והוא הדין בסוף הסגר שני:

לטהרו

עין משפט נר מצוה

סד א מיי' פ"ח מהל' י"ט הל' ה טוש"ע א"ח סי' תקלז סעיף יג:

סה ב מיי' שם טוש"ע שם:

סו ג ד ה ו מיי' פ"ח מהל' י"ט הלכה ו סמג לאוין עה טוש"ע א"ח סי' תקמ סעיף א:

סז ז מיי' פ"ז מהל' י"ט הלכה טז [ופ"ט מהלכות טומאת צרעת הלכה ז]:

רבינו חננאל

וכמה יהא בין חור לחור פרסה. ר' יהודה אומר צדין משדה הלבן כדרכו ומשדה האילן שלא כדרכו. ת"ר כיצד כדרכו חופר גומא ותולה בה מצודה, כיצד שלא כדרכו נועץ שפוד ומכה בקורדום ומרדה בעפר תחתיה. ומקרין פירצה במועד. רב יוסף אמר בהוצא ודפנא, במתניתא תנא צר בצרור, כלומר עולה באבנים זו על גב זו, ואינו טח בטיט. אמר רב חסדא לא שנו שמקרין את הפירצה אלא כותל גינה א) [אבל כותל חצר] שנפל בונה כדרכו. אמר רב אשי מתני' נמי דיקא דעל כותל גנה אמרה המשנה ומקרין את הפירצה במועד, דקתני ובשביעית בונה כדרכו, דהיכא, אי נימא דחצר צריכא למימר דבונה בשביעית וכי בנין בשביעית מי אסיר, אלא לאו דגינה ואע"ג דמיחזי כמאן דעביד נטירותא לפירי. תניא כותל הגוחה לרשות הרבים סותר ובונה כדרכו מפני הסכנה שלא יפול על בני אדם. מתני' ר' מאיר אומר רואין את הנגעים כו'. תניא ר' מאיר אומר רואין את הנגעים להקל, כדי לטהרו, אבל לא להחמיר. [ר' יוסי אומר לא להקל ולא להחמיר], שאם אתה נזקק לו להקל אתה נזקק לו להחמיר. שנא' לטהרו או לטמאו. אמר ר' נראין דברי ר' מאיר במוסגר כי רואין להקל טהור, אבל לא להחמיר שאם יראה כי הוא טמא ישתוק, ואוקמה רבה

א) אלו תיבות המוקפים נראה שמיותרים הם.

מסורת הש"ס

א) [נ"ל ומרדד כך אי' בתוספ' פ"א וכ"א בשאלתות], ב) [בשאלתות אי' ר"א ב"י], ג) [לקמן יא.], ד) [תוספתא פ"א לקמן יג.], ה) [בערוך אי' הגוהה וכ"א בשאלתות וכ"ה בתוספתא ולקמן יג.], ו) [עי' בתוי"ט], ז) [תוספתא פ"א],

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הולא הוצי דקל הס"ד ומה"ד דפנא ענפי עץ שקורין לו"ר ופרי שלו קורין ביי"ש וקעבד גדר: (ב) תום' ד"ה אמר רבי כו' ואי בעי שתיק ורבי יוסי קסבר דלעולם כו' ולדברי ר' יוסי לא תמצא: (ג) ד"ה בהסגר כו' תחילת הסגר ראשון שיכול לשתוק דהא:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה אמר רבי נראין וכו' צריך פריעה ופרימה כשהוא מוחלט וטמא טמא יקרא. עיין תוי"ט פ"א מ"ז דמגילה:

הגהות הגר"א

[א] גמ' בהסגר שני דכ"ע ל"פ דחזי ליה כי פליגי בהסגר ראשון כצ"ל:

לעזי רש"י

ביי"ר [לוריי"ר] דפנה.

מוסף רש"י

הגוחה. מוטה (סוכה מה.).